

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

Instituția de învățământ superior	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
Facultatea	Facultatea de Litere și Științe ale Comunicării
Departamentul	Limba și literatura română și științele comunicării
Domeniul de studii	Științe ale comunicării
Ciclul de studii	Licență
Programul de studii/calificarea	Comunicare și relații publice

2. Date despre disciplină

Denumirea disciplinei	Introducere în științele comunicării 1				
Titularul activităților de curs	Lector univ. dr. Petru Ioan MARIAN-ARNAT				
Titularul activităților de seminar	Lector univ. dr. Petru Ioan MARIAN-ARNAT				
Anul de studiu	I	Semestrul	1	Tipul de evaluare	Examen
Regimul disciplinei	Categoriza formativă a disciplinei: DF - fundamentală, DD - în domeniu, DS - de specialitate, DC – complementară				DF
	Categoriza de opționalitate a disciplinei: DO - obligatorie (impusă), DA - opțională (la alegere), DL - facultativă (liber aleasă)				DO

3. Timpul total estimat (ore pe semestru ale activităților didactice)

I.a) Număr de ore pe săptămână	4	Curs	2	Seminar	2	Laborator		Proiect	
I.b) Totalul de ore din planul de învățământ	56	Curs	28	Seminar	28	Laborator		Proiect	

II. Distribuția fondului de timp	Ore
II.a) Studiu după manual, suport de curs, bibliografie și notițe	30
II.b) Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren	30
II.c) Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri	30
II.d) Tutoriat	2
III. Examinări	2
IV. Alte activități	

Total ore studiu individual – II (a+b+c+d)	92
Total ore pe semestru (I+II+III+IV)	150
Numărul de credite	6

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

Curriculum	Nu este cazul
Competențe	Nu este cazul

5. Condiții (acolo unde este cazul)

Desfășurare a cursului	• sală de curs cu videoproiector
Desfășurare aplicații	Seminar • sală de seminar cu tablă și flipchart

6. Competențe specifice acumulate

Competențe profesionale	C1 Identificarea și utilizarea limbajului, metodologiilor și cunoștințelor de specialitate din domeniul științelor comunicării; C2 Utilizarea noilor tehnologii de informare și comunicare (NTIC); C3 Identificarea și utilizarea strategiilor, metodelor și tehnicilor de comunicare în procesul de relații publice;
Competențe transversale	CT2 Aplicarea tehnicilor de muncă eficientă în echipa multidisciplinară cu îndeplinirea anumitor sarcini pe paliere ierarhice; CT3 Autoevaluarea nevoii de formare profesională în scopul inserției și adaptării la cerințele pieței muncii;

7. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor specifice acumulate)

Obiectivul general al disciplinei	- Trecerea în revistă a principalelor teorii, modele și practici ale comunicării, dintr-un unghi diacronic, cu accent pe evidențierea importanței funcțiilor comunicaționale interpersonale, organizaționale și de grup, în strinsă legătură cu practica relațiilor publice, a comunicării și informării mediatice, publicitare, artistice, didactice, științifice etc.
Obiectivele specifice	Curs - Predarea de cunoștințe teoretice, testarea competențelor în comunicare și conturarea abilităților practice în domeniul comunicării.

	Seminar	- Aprofundarea cunoștințelor în definirea conceptelor de bază, analiza mesajelor comunicaționale diverse și utilizarea adecvată a termenilor de specialitate.
--	---------	---

8. Conținuturi

Curs:	Nr. ore	Metode de predare	Obs
1. Introducere. Criterii de definire și unghiuri de abordare a fenomenului comunicațional. Structura, rolul, funcțiile și evoluția sistemelor de comunicare. Teorii și modele de comunicare.	2	– Prelegeri pe baza suportului de curs și a bibliografiei aferente;	
2. Tipologia comunicării după formele actanțiale.	2		
3. Tipuri de comunicare după structura verbală-nonverbală: comunicarea verbală, nonverbală și paraverbală.	2		
4. Paradigme ale comunicării: teorii mecaniciste și organiciste, școala proces și școala semiotică.	2	– Expuneri libere și analize pe material tipărit și audio-vizual	
5. Teorii și modele clasice/mecaniciste ale comunicării. Teoriile datei. Teoria matematică a informației. Modelul matematic, liniar-unidirecțional propus de Shannon & Weaver. Informație și redundanță.	2		
6. Teoriile structurale. Lingvistica saussur-iană. Lingvistica saussur-iană. (Ferdinand de Saussure) Roman Jakobson și Școala de la Praga. Funcțiile limbajului. Modelul semiotic al lui Ch. S. Peirce. Semiologia structuralistă. Modelul semiotic al lui Roland Barthes. Antropologia structuralistă. (Lévi-Strauss)	4		
7. Teoriile psihologice. Teorii comportamentale interesate de comunicarea interpersonală. Behaviorismul. Stimul/răspuns lingvistic. Modelul SMCR al lui David Berlo. Modelul relației interpersonale al lui Newcomb. Teoria congruenței a lui Charles Osgood. Teoria lui Leon Festinger a disonanței cognitive.	2		
8. Teorii funcționaliste în comunicarea de masă. Teoria efectelor puternice. Formula lui H. D. Lasswell. Teoria efectului minimal. Modelul multifuncțional al lui George Gerbner. Modelul fluxului în doi pași. (Paul Lazarsfeld)	4		
9. Teorii și modele moderne/organiciste ale comunicării. Teorii sistemice în comunicare. Cibernetică. Feed-back, ordine și dezordine în sistemele informaționale. Modelul lui Norbert Wiener.	2		
10. Teorii interacționiste în psihosociologie. Modele tranzacționale (Eric Berne). Școala de la Palo Alto: o axiomatică a comunicării. (Paul Watzlavick). Fereastra lui Johari.	2		
11. Antropologia comunicării. Interacționismul simbolic și dramaturgia comunicării. Etnometodologia. Etnografia comunicării.	2		
12. Pragmatici lingvistice și comunicare. Teorii ale enunțării, teorii ale actelor de limbaj.	2		
Bibliografie			
ANGHEL, P., <i>Stiluri și metode de comunicare</i> , Editura Aramis, București, 2003. BAYLON, Chr.; MIGNOT, X., <i>Comunicarea</i> , trad. rom., Editura Universității “Al.I.Cuza” Iași, 2000. BÂRGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. <i>Istoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2007. BOTEZAT, Elena; DOBRESCU, Em.; TOMESCU, Mirela, <i>Dicționar de comunicare, negociere și mediere</i> , Editura C. H. Beck, București, 2007. BOUGNOUX, D., <i>Introducere în științele comunicării</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2000. CHELCEA, S.; IVAN, Loredana; CHELCEA, Adina, <i>Comunicarea nonverbală: gesturile și postura – cuvintele nu sunt de ajuns</i> , Comunicare.ro, București, 2005. CUILENBURG, van J. J. et alii, <i>Știința comunicării</i> , trad. rom., Humanitas, București, 1991. DEFLEUR, M.; BALL-ROKEACH, S., <i>Teorii ale comunicării de masă</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 1999. DINU, M., <i>Comunicarea – repere fundamentale</i> , Editura Orizonturi, București, 2007. DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007. FISKE, J., <i>Introducere în științele comunicării</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2003. GRAUR, Evelina, <i>Tehnici de comunicare</i> , Editura Mediamira, Cluj-Napoca, 2001. LOCHARD, G.; BOYER, H., <i>Comunicarea mediatică</i> , trad. rom., Institutul European, Iași, 1998. LOHISSE, J., <i>Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2002. MARINESCU, Valentina, <i>Introducere în teoria comunicării</i> , Tritonic, București, 2003. McQUAIL, D., <i>Comunicarea</i> , trad. rom., Institutul European, Iași, 1999. McQUAIL, D.; WINDAHL S., <i>Modele ale comunicării pentru studiul comunicării de masă</i> , trad. rom., Comunicare.ro, București, 2004. MIÈGE, B., <i>Gîndirea comunicațională</i> , trad. rom., Cartea Românească, București, 1998. RUS, Fl. C., <i>Introducere în știința comunicării și a relațiilor publice</i> , Institutul European, Iași, 2002. SACHELARIE, O. M.; PETRESCU, V., <i>Sociologia comunicării</i> , Paralela 45, Pitești, 2006. TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2003.			

ZANC, I., *Informație și comunicare*, Dacia, Cluj-Napoca, 2005.

Bibliografie minimală

BAYLON, Chr.; MIGNOT, X., *Comunicarea*, trad. rom., Editura Universității “Al.I.Cuza” Iași, 2000.

DINU, M., *Comunicarea – repere fundamentale*, Editura Orizonturi, București, 2007.

DRĂGAN, I., *Comunicarea - paradigme și teorii* (vol. I-II), RAO, București, 2007.

MARINESCU, Valentina, *Introducere în teoria comunicării*, Tritonic, București, 2003.

TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, *Teoria comunicării*, Comunicare.ro, București, 2003.

Aplicații (seminar):	Nr. ore	Metode de predare	Obs
<p>Analize și demonstrații practice pe un portofoliu de materiale existente în scopul informării / comunicării pe domenii specifice (personale, organizație, grup, media, publicitate, artă, învățămînt etc.):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Modele comunicaționale. Modelul lingvistic al lui Saussure. Modelul semiotic al lui Ch. S. Peirce. Exemple și aplicații practice. 2. Modele comunicaționale. Modelul contextual funcționalist al lui Roman Jakobson. Schema comunicațională bazată pe funcțiile limbii: (1 - funcția emotivă (expresivă): centrată pe emițător, exprimă starea afectivă a acestuia; 2 - funcția conativă (persuasivă, retorică): centrată pe receptor, vizează efectul de convingere; 3 - funcția referențială: centrată pe referent, va fi legată de realitatea pe care o exprimă mesajul; 4 - funcția fatică: centrată pe canalul de comunicare; 5 - funcția metalingvistică: centrată pe cod; 6 - funcția poetică: centrată pe mesaj). Exemple și aplicații practice. 3. Modele comunicaționale. Modelul semiotic binivelar al lui Roland Barthes. Modelul semiotic hibrid al lui Th. A. Sebeok. Exemple și aplicații practice. 4. Modele comunicaționale. Modelul matematic, liniar-unidirecțional propus de Shannon & Weaver; formula lui H. D. Lasswell; modelul sociologic-generalist circular al lui Osgood & Schramm; varianta lui F. Dance; modelul multifuncțional al lui Gerbner. Exemple și aplicații practice. 5. Modele comunicaționale. Modele psiho-socio-cognitive. Teoria echilibrului. Teoria simetriei. Teoriile consistenței cognitive. Modele tranzacționale. Modelul relației interpersonale al lui Newcomb. Teoria congruenței a lui Charles Osgood. Teoria lui Leon Festinger a disonanței cognitive. Exemple și aplicații practice. 6. Modele comunicaționale Dramaturgia comunicării și managementul impresiilor. Exemple și aplicații practice. (Erwing Goffman) 7. Modele comunicaționale. Școala de la Palo Alto și cele șapte “axiome ale comunicării” (P. Watzlawick). 	<p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p> <p>4</p>	<p>– Aprofundarea și analiza elementelor, aspectelor și problemelor specifice comunicării;</p> <p>– Dezbateri interactive pe corpus de teorii, modele și scheme ale comunicării;</p> <p>– Exerciții de comunicare, simulări, jocuri de rol, studii de caz;</p> <p>– Prezentare, dezbateri, studii de caz + multimedia;</p>	
Bibliografie			
<p>AUSTIN, J. L. <i>Cum să faci lucruri cu vorbe</i>, Paralela 45, Pitești, 2004.</p> <p>BADAU, Horia Mihai. <i>Tehnici de comunicare în social media</i>, Editura Polirom, Iași, 2011.</p> <p>BAYLON, Chr.; MIGNOT, X., <i>Comunicarea</i>, trad. rom., Editura Universității “Al.I.Cuza” Iași, 2000.</p> <p>BĂRGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. <i>Istoria comunicării</i>, Comunicare.ro, București, 2007.</p> <p>BOTEZAT, Elena; DOBRESU, Em.; TOMESCU, Mirela, <i>Dicționar de comunicare, negociere și mediere</i>, Editura C. H. Beck, București, 2007.</p> <p>BOUGNOUX, D., <i>Introducere în științele comunicării</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 2000.</p> <p>CHARAUDEAU, P., <i>Le discours d'information médiatique. La construction du miroir social</i>, Nathan, Paris, 1997.</p> <p>CHELCEA, S.; IVAN, Loredana; CHELCEA, Adina, <i>Comunicarea nonverbală: gesturile și postura – cuvintele nu sunt de ajuns</i>, Comunicare.ro, București, 2005.</p> <p>CUILENBURG, van J. J. et alii, <i>Știința comunicării</i>, trad. rom., Humanitas, București, 1991.</p> <p>DEFLEUR, M.; BALL-ROKEACH, S., <i>Teorii ale comunicării de masă</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 1999.</p> <p>DINU, M., <i>Comunicarea – repere fundamentale</i>, Editura Orizonturi, București, 2007.</p> <p>DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007.</p> <p>FISKE, J., <i>Introducere în științele comunicării</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 2003.</p> <p>LOCHARD, G.; BOYER, H., <i>Comunicarea mediatică</i>, trad. rom., Institutul European, Iași, 1998.</p> <p>LOHISSE, J., <i>Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 2002.</p> <p>MARINESCU, Valentina, <i>Introducere în teoria comunicării: principii, modele, aplicații</i>, Tritonic, București, 2003.</p> <p>MARCUS, S. (sub. red.), <i>Semnificație și comunicare în lumea contemporană</i>, Editura Politică, București, 1985.</p> <p>McQUAIL, D., <i>Comunicarea</i>, trad. rom., Institutul European, Iași, 1999.</p> <p>McQUAIL, D.; WINDAHL S., <i>Modele ale comunicării pentru studiul comunicării de masă</i>, Comunicare.ro, București, 2004.</p> <p>MAXIM, Cornelia. <i>Comunicarea online - provocări și oportunități. Instrumente Office pentru mediul de comunicare</i>. Comunicare.ro, București, 2010.</p> <p>MIÈGE, B., <i>Gîndirea comunicațională</i>, trad. rom., Cartea Românească, București, 1998.</p>			

RUS, Fl. C., *Introducere în știința comunicării și a relațiilor publice*, Institutul European, Iași, 2002.
 SACHELARIU, O. M.; PETRESCU, V., *Sociologia comunicării*, Paralela 45, Pitești, 2006.
 TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, *Teoria comunicării*, Comunicare.ro, București, 2003.
 ZANC, I., *Informație și comunicare*, Dacia, Cluj-Napoca, 2005.

Bibliografie minimală



DINU, M., *Comunicarea – repere fundamentale*, Editura Orizonturi, București, 2007.
 DRĂGAN, I., *Comunicarea - paradigme și teorii* (vol. I-II), RAO, București, 2007.
 MARINESCU, Valentina, *Introducere în teoria comunicării*, Tritonic, București, 2003.
 TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, *Teoria comunicării*, Comunicare.ro, București, 2003.

9. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

– Conținutul disciplinei sintetizează și sistematizează circuitele profesionale și instituționale ale informației și asigură fundamentul înțelegerii conceptelor de bază aparținând teoriei informației integrate în teoria comunicării. Tematica aplicațiilor vizează evidențierea performanțelor de ordin comunicativ și climatul de comunicare care se instalează atât în interiorul organizațiilor, cât și la nivelul social al interacțiunii dintre acestea.

10. Evaluare

Tip activitate	Criterii de evaluare	Metode de evaluare	Pondere din nota finală
Curs	<ul style="list-style-type: none"> corectitudine și claritate în definirea noțiunilor și conceptelor; prezentarea clară și coerentă a funcțiilor comunicaționale interpersonale, organizaționale și de grup; 	– Evaluare formativă: observarea curentă a participării interactive a studenților și notarea pe parcurs – Examen scris semestrial	50 %
Seminar	<ul style="list-style-type: none"> folosirea noțiunilor și conceptelor de bază în argumentarea punctelor de vedere; alcătuirea de rezumate informative și parafrizarea adecvată a ideilor preluate din sursele bibliografice studiate; capacitatea de a face conexiuni ideatice cu caracter intradisciplinar și interdisciplinar; respectarea succesiunii etapelor în analiza mesajelor. 	– Teste, chestionare, hărți conceptuale, prezentări, jocul de rol, lucrări scrise.	50 %
Standard minim de performanță:			
Standarde minime pentru nota 5: însusirea principalelor noțiuni, idei, teorii; cunoașterea problemelor de bază din domeniu;			
Standarde minime pentru nota 10: abilitati, cunostinte certe si profund argumentate; exemple analizate, comentate; mod personal de abordare si interpretare; parcurgerea bibliografiei;			

Data completării	Semnătura titularului de curs	Semnătura titularului de seminar
20 septembrie 2021		

Data avizării în departament	Semnătura directorului de departament

Data aprobării în Consiliul academic	Semnătura decanului